

POHRONIE - Panoráma ľudovej piesňovej a hudobnej kultúry

v poriečí Hrona od jeho prameňa po Hronský Beňadik

SVADOBNÉ PIESNE

CD4 - PRÍLEŽITOSTNÉ PIESNE

CD4 - 4/1

Ej, id'eme, id'eme ako tie mátohe

Ej, i - d' e - me, i - d' e - me, a - ko tie má - to - he,
ej, veď zme si na - bra - li ve - li - kie ba - to - he.

Ej, id'eme, id'eme, ako tie mátohe,
ej, veď zme si nabrali veľké batohe.

Ej, zaňesieme rúcho do tej komuročky,
ej, d' e si buďe líhať Jaňík gu Aňički.

Ej, id'eme, id'eme a cestu ňevieme,
ej, dobrí ľudia veďia, azda nám povedia.

Ej, ťaďeto, ťaďeto, choďievau Jaňičok,
ej, ale mu zariastou trňinou choďičok.

Ej, trňinou choďičok a šipinou cesta,
ej, d' e je dobrá svokra, tam je aj ňevesta.

Pohárik, pohárik, s kerejže si huťi

Po - há - rik, po - há - rik, s kerej - že si hu - ťi, šej - haj,
eš - ťe som ňe - pi - ua, už mi huá - ku krú - ťi.

Pohárik, pohárik,
s kerejže si huťi,
šej-haj, ešte som ňepiva,
už mi huáku krúťi.

Ešte som ňepiva
len pohár pálenki,
šej-haj, už mi nuoške idú
na basomanelki.

Maua som frajerov
jak f Priechoďe oviec,
šej-haj, išua som na taňec,
ňemau ma gdo viviesť.

Stará Koreňovie má peňazí hrču

Sta - rá Ko - re - ňo - vie má pe - ňa - zí hr - ču,
ved' si tá vi - bra - ua ňe - ves - tu naj - hr - čiu.

Stará Koreňovie
má peňazí hrču,
veť si tá vibraua
ňevestu najhrčiu.

Stará Koreňovie
vimetaj pivňicu,
veť ťi mi veďieme
veľkú robotňicu!

Autor notového zápisu: Svetozár Stračina

Ďen muoj muž je ako pes

Ďen muoj muž je a - ko — pes, Ďen muoj muž je a - ko pes,
a - ko pes, a - ko pes, keď bou do - ma mau ma — zest'.

Ďen muoj muž je ako pes,	A ťeras mi ňepíše,	Ďie kíše sa huavatie,
Ďen muoj muž je ako pes,	a ťeras mi ňepíše,	Ďie kíše sa huavatie,
ako pes, ako pes,	ňepíše, ňepíše,	huavatie, huavatie,
keď bou doma, mau ma zest'.	má on f Kanade kíše.	on ňerobí len na Ďie.

Otvariajte branu, branu malovanu

O - tva - riaj - te bra - nu, bra - nu ma - lo - va - nu,
naj si ja ňe - zua - mem pier - ko z ma - je - ra - nu.
Bo jak si ja zua - mem len jed - nu chvo - joč - ku,
a - ňi raz ňe - po - zrem na va - šu dĎe - voč - ku.

Otvariajte branu, branu malovanu,
naj si ja ňezuamem pierko z majeranu.

Bo jak si ja zuamem len jednu chvojočku,
aňi ras ňepozrem na vašu dĎievočku.

Dali stĎe mňa, mamko, za visoku horu,
žebi som ňeprišua ku vam na žauobu.

A ja totu horu dokoua obiĎem,
a ku vam, mamičko, na žauobu priĎem.

A tak sa vam buĎem žauostĎe žauovať,
čo sa vam až buĎe srco roskrajovať.

Srco roskrajovať na dve pouovički,
že ďaleko bívam ot svojej mamički.

POHRONIE - Panoráma ľudovej piesňovej a hudobnej kultúry

v poriečí Hrona od jeho prameňa po Hronský Beňadik

SVADOBNÉ PIESNE

CD4 – PRÍLEŽITOSTNÉ PIESNE

CD4 – 4/3

Ej, koť ťa budu čepiť, ej, do novoho čepca

Ej, koť ťa bu-du če-piť, ej, do no - vo-ho čep-ca, —
 bu - d'e ťi krv ciap-kat' spod sa - mo - ho ser - ca,
 bu - d'e ťi krv ciap-kat' spod sa - mo - ho ser - ca.

Ej, koť ťa budu čepiť,
ej, do novoho čepca,
buďe ťi kru ciapkať
spot samoho serca.

Ej, koť ťa budú čepiť,
ej, pozri do povali,
žebi tvojo d'eti
čiernie oči mali.

Ej, čiernie očička mam,
ej, aj miuoho takie,
koť sa pobereme,
budu nam jednakie.

Ej, za kim som najviacej,
ej, dvierka zatvariaua,
tomu šuhajovi
som sa ňedostaua.

Ej, a za kim som ňigdaj,
ej, aňi ňepozreua,
s tim ja liehať musim,
choc bi aj ňechceua.

Autor notového zápisu: Svetozár Stračina

Lietala, behala siva hus po dvore

(vi-de)

Lie - ta - la, be - ha - la, _____

si - va hus po dvo - re, _____

(3 3 3)

si - va hus po dvo - re, _____

Ho - ra ze - ľe - ná, _____ ces - ta je ka -

men - ná, _____ ces - ta je ka -

(3 3)

- men - ná. _____

( )

( )

Daj nám, bo - že, daj, _____ dob - rú ces - tu

pre ňe - ves - tu, daj nám, bo - že, daj! _____

Lietala, behala,
siva hus po dvore,
siva hus po dvore.

Našla si ho, našla,
v susedovom dvore,
v susedovom dvore.

Hora zelená,
cesta je kamenná,
cesta je kamenná.

I tej družine,
i tej našej milej,
i tej našej milej.

Miesto si hľadala,
gďe bi sjadnúť mala,
gďe bi sjadnúť mala.

V susedovom dvore,
f tej novej komore,
f tej novej komore.

Daj nám, bože, daj,
dobrú cestu pre ňvestu,
daj nám, bože, daj!

Svieť, mesačku, svieť,
kým domu zajdeme,
kým domu zajdeme!

Kím tú našu milú
domu odveďieme,
domu odveďieme.

Mlynare, mlynare, zastavujte reky

Mly-na-re, mly-na-re, — za-sta-vuj-te re-ky,
 muj ve-ňec ze-ľe-ny — do-lu vo-dum ľe-ťi!

Mlynare, mlynare,
 zastavujte reky,
 moj veňec zeleny
 dolu vodom ľeť!

Vlosia moje, vlosia,
 moje žolte vlosia,
 veď žech vas cesala
 z večera do rana.

Pozri se ty, Hanko,
 na vysoke veže,
 už tvoje slobode
 do ručníčka viažu!

Moj veňec zeleny,
 moja zlata parta,
 pre ťebe uviadla,
 moja duša zlata.

Pozri se ty, Hanko,
 hore do povaly,
 žeby tvoje dťeť,
 čarne oči maly!

Keby popriahali
 seďem parof koňi,
 moj veňec zeleny
 nigdo ňedogoňi.

Ňeto tego na sveťe, čo moj vrkoč rozpleťe

Ňe-to te-go na sve-ťe, na sve-ťe,
 co muj vr-koč roz-plě-ťe, a uz i-du,
 uz su tu, uz muj vr-koc roz-plě-ťu.

Ňeto tego na sveťe, na sveťe,
 čo moj vrkoč rozpleťe,
 a uz ido, uz so tu,
 uz moj vrkoč rozpleťo.

Odkryj, Jano, perine, perine,
 najďe si tam žverine,
 žverinečke takove,
 te Hane Jančurove.

Teraz si ty, Hanko, teraz si ty rozvaš

Te-raz si ty, Han-ko, — te-raz si ty roz-
 vaš, u- Ma-ka v ko-mo-re, na po-ľi-cy
 pa-ľi-ca a na kl'in-cu kor-bač.

Teraz si ty, Hanko,
 teraz si ty rozvaš,
 u Maku v komore,
 na poľicy paľica
 a na klincu korbač.

Autor notového zápisu: Svetozár Stračina